

Til § 6.

Iste og 2det Stykke svarer til den gældende Lovs § 4. De nye Bestemmelser i 3die—5te Stykke tilsigter at give Anvisning paa en praktisk Fremgangsmaade i Henseende til Fremlæggelse dels med Hensyn til Ændringsforslag under en Sags Behandling, dels med Hensyn til fælleskommunale Markplaner, der skal afgøres af Ministeriet i Henhold til § 3.

Til § 7.

Svarer til Bestemmelserne i den gældende Lovs § 5, idet man af praktiske Grunde har foreslaaet dels en almindelig Forlængelse af den nugældende Frist for en Byplans Tilendebringelse fra $\frac{3}{4}$ til 1 Aar, dels en Adgang til yderligere Forlængelse af denne Frist, naar praktiske, administrative Grunde taler derfor.

Til §§ 8—10.

Svarer i det væsentlige til den gældende Lovs §§ 6—8. Tilføjelsen til § 10, b, svarer til, hvad der antages under den nugældende Lov, hvorefter en Byplan kan paalægges ogsaa bebyggede Omraader med den Retsvirkning, at Ombygninger og Tilbygninger maa ske i Overensstemmelse med Planen, men uden at der ved denne kan gøres noget umiddelbart Indgreb i den hidtidige Brug af Bebyggelsen, saa længe denne i øvrigt forbliver i det væsentlige uforandret.

Man har endvidere foreslaaet Bestemmelser om Gebyrfrihed for Tinglysning af Byplaner ophævet under Hensyn til, at Gebyrfritagelsen maa antages at være uden økonomisk Betydning for en i en Byplan interesseret Kommune, og af Hensyn til at begrænse Tinglysningskontorernes Arbejde med at holde Rede paa de i forskellige Lovbestemmelser spredte Regler om Gebyrfrihed.

Til § 11.

Medens den gældende Lov forudsætter Ejendomsafstaaelser i Medfør af Byplanen uden dog at give nærmere Hjemmel herfor, har man foreslaaet, at der aabnes Adgang til Ekspropriation paa Grundlag af en Byplan. I øvrigt er Bestemmelserne i 1ste Stykke affattet i saa nøje Overensstemmelse som mulig med Bestemmelserne i den københavnske Bygningslovs § 14, saaledes som den er affattet i Henhold til Lov 13. April 1923 og Lov 16. Maj 1934, samt med Bestemmelserne i Købstadkommunalloven af 25. Marts 1933, § 23, sidste Stykke. I 2det Stykke har man foreslaaet en særlig Ekspro-

priationsadgang med Hensyn til private Servitutter og Brugsrettigheder, der maa antages at kunne være af et saadant Indhold, at deres Opretholdelse er uforenelig med Byplanens Formaal, selv om de ikke som umiddelbart stridende med Planens Bestemmelser er bortfaldet som Følge af disse. Herefter vil Ekspropriation antagelig sjældnere være nødvendig med Hensyn til Servitutter om en Grunds Bebyggelse, men snarere med Hensyn til Vejrettigheder eller Lejemaal.

Til § 12.

Denne Bestemmelse er i Overensstemmelse med sædvanlig Ekspropriationsret og svarer nøje til de tilsvarende Bestemmelser i den nugældende Lovs § 10 og til Bestemmelserne i § 2, 4de Stykke i Byggelinieleven af 28. November 1928.

Til § 13.

Er Udtryk for det samme Princip, som ligger til Grund for § 12, og tilsigter paa den ene Side at beskytte en Grundejer mod, at Kommunalbestyrelsen ved at udlægge hans Ejendom til senere Anlæg af offentlig Plads afskærer ham fra at udnytte Ejendommen i Overensstemmelse med den almindelige Byudvikling, og paa den anden Side at betone Interessen for Kommunerne i at erhverve saadanne Arealer eventuelt ved Ekspropriation paa et forholdsvis tidligt Tidspunkt, inden de har faaet Værdi som eventuelle Byggegrunde.

Da den i Paragraffen omhandlede Ret til at kræve Overtagelse af det offentlige er betinget af, at en vis bymæssig Udvikling har fundet Sted, vil der ikke for Fremsettelsen af Krav herom kunne fastsættes Frister i Forhold til Byplanens Vedtagelse eller til nogen i Henhold til denne truffen Beslutning, men det maa i hvert enkelt Tilfælde være overladt til Vurderingsmyndigheden at skønne, om en saadan Udvikling har fundet Sted.

Til § 14.

Svarer nøje til § 2, næstsidste Stykke i Byggelinieleven om samme Forhold, idet man dog har forlænget Fristen i 2det Stykke til 6 Uger, dels for at opnaa Overensstemmelse med de øvrige foreskrevne Frister, dels af Hensyn til, at det kan være rimeligt at tilstaa en længere Frist, naar der er Spørgsmaal om Ændring af en Byplan, idet Overvejelserne om Forandring selv af en forholdsvis mindre Enkeltighed efter Omstændighederne maa have Hensyn ogsaa til Planens øvrige Bestemmelser.